

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για την κα. Υπουργό Πολιτισμού
τον κ. Υπουργό Εσωτερικών
και τον κ. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη

Θέμα: Φωταγώγηση της πρόσοψης της Βουλής την 28η Φεβρουαρίου 2026 και ανάγκη διευκρίνισης θεσμικού πλαισίου και σεβασμού στη μνήμη των θυμάτων της τραγωδίας των Τεμπών

Ο ανεξάρτητος βουλευτής Κέρκυρας Αλέξανδρος- Χρήστος Αυλωνίτης καταθέτει προς την κα. Υπουργό Πολιτισμού, τον κ. Υπουργό Εσωτερικών και τον κ. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, ως Αναφορά, την από 01.03.2026 αναφορά-επιστολή του [REDACTED], με την οποία τίθενται σοβαρά ζητήματα σχετικά με τη φωταγώγηση της πρόσοψης του Μεγάρου της Βουλής κατά τη διάρκεια της 28ης Φεβρουαρίου 2026, ημέρας μνήμης της τραγωδίας των Τεμπών.

Σύμφωνα με την επιστολή, κατά το πλέον κοινωνικά φορτισμένο βράδυ της τρίτης επετείου της τραγωδίας των Τεμπών, ήτοι την 28^η Φεβρουαρίου 2026, η πρόσοψη της Βουλής φωταγωγήθηκε με μήνυμα άσχετο με το πένθος της ημέρας, γεγονός που δημιούργησε έντονη αντίφαση και εύλογο προβληματισμό στην κοινωνία. Επισημαίνεται ότι, ενώ η Πολιτεία επικαλείται την προστασία του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη επιβάλλοντας περιορισμούς στη δημόσια έκφραση, την ίδια στιγμή προβαίνει σε επιλογές που δεν συνάδουν με τον απαιτούμενο σεβασμό σε ημέρες συλλογικής μνήμης.

Μια ευνομούμενη Πολιτεία οφείλει να επιδεικνύει συνέπεια, σεβασμό και σοβαρότητα, ιδίως σε στιγμές συλλογικού πένθους. Η απουσία σαφών κανόνων και η επιλογή ασύνδετων μηνυμάτων σε τέτοιες ημέρες πλήττει το κύρος των θεσμών και εντείνει την αποξένωση των πολιτών.

Ως αρμόδιοι επί των ανωτέρω ζητημάτων, παρακαλούμε για τις δικές σας άμεσες ενέργειες για τις οποίες ζητούμε να ενημερωθούμε.

Ενσωματωμένη ακολουθεί η ανωτέρω αναφερόμενη επιστολή.

Αθήνα, 23 Μαρτίου 2026

Ο καταθέτων Βουλευτής
Αλέξανδρος - Χρήστος Αυλωνίτης

ΑΝΑΦΟΡΑ
(Άρθρο 125 Κανονισμού της Βουλής)

Προς: τον κ. Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
την κα. Υπουργό Πολιτισμού
τους συναρμόδιους Υπουργούς
τους Έλληνες Πολίτες (πηγή όλων των εξουσιών)

Θέμα: Στο πλέον κοινωνικά φορτισμένο βράδυ, από της 28ης Φεβρουαρίου 2026, τρίτης επετείου της τραγωδίας των Τεμπών, η πρόσοψη του κτιρίου της Βουλής φωταγωγήθηκε με άσχετο για την ημέρα αυτή θέμα. Έλεγχος και πλαίσιο αρχών για φωταγωγήσεις/προβολές στην πρόσοψη του Μεγάρου της Βουλής - σεβασμός μνήμης, συνέπεια και ποιότητα.

Αξιότιμοι Κύριου/Κυρίες,

Τα τελευταία χρόνια, η πρόσοψη του Μεγάρου της Βουλής χρησιμοποιείται συχνά για φωταγωγήσεις ή/και προβολές στο πλαίσιο κοινωνικών, επετειακών, ή διεθνών δράσεων. Η πρακτική αυτή, όταν γίνεται με μέτρο και σαφή θεσμική στόχευση, μπορεί να λειτουργεί ως ισχυρό μήνυμα ευαισθητοποίησης, καλλιεργώντας παράλληλα και ένα θετικό δημόσιο αίσθημα. Ωστόσο, η συγκυρία της 28ης Φεβρουαρίου 2026, ημέρας μνήμης της τραγωδίας των Τεμπών, που αποτελεί πλέον κοινωνικό τραύμα και στη συνείδηση μεγάλης μερίδας πολιτών βιώνεται ως «έγκλημα χωρίς δικαίωση», ανέδειξε μια έντονη αντίφαση:

- α) αφενός, με το πρόσφατο νομοθέτημα της κυβέρνησης, ο νομοθέτης επικαλείται την ανάγκη προστασίας του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη και του χώρου μπροστά του, θεσπίζοντας αυστηρούς περιορισμούς ως προς τη χρήση του (ν. 5240/2025, ΦΕΚ 184/Α/24-10-2025, άρθρο 39),
- β) αφετέρου, στο πλέον φορτισμένο κοινωνικά βράδυ, κατά την τρίτη επέτειο των Τεμπών, η πρόσοψη του κτιρίου της Βουλής φωταγωγείται πρόχειρα με μήνυμα για άλλο, άσχετο με την ημέρα θέμα (σπάνιες παθήσεις).

Ανεξάρτητα από την αξία κάθε κοινωνικού σκοπού (πχ: σπάνιες παθήσεις), η εικόνα που συνάγεται είναι δυσάρεστη. Όταν περιορίζεται η δημόσια έκφραση/συνάθροιση στο μνημείο στο όνομα της «προστασίας» του, αλλά ταυτόχρονα η πρόσοψη του κτιρίου της Βουλής χρησιμοποιείται για μη συναφές μήνυμα σε ημέρα συλλογικού πένθους, εύλογα γεννιέται αίσθηση ασυνέπειας και αποξένωσης από τον θεσμό. Ας μην ξεχνάμε επίσης, ότι η χρήση της πρόσοψης του Μεγάρου της Βουλής για φωταγωγήσεις/προβολές ερείδεται σε πλέγμα διατάξεων και αρμοδιοτήτων, ιδίως: (α) στον ν. 3028/2002 περί προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς, δεδομένου ότι το Μέγαρο αποτελεί κηρυγμένο νεότερο μνημείο, και (β) στον ν. 2946/2001 περί υπαίθριας διαφήμισης, στο μέτρο που μπορεί να τίθενται ζητήματα προβολής / μηνύματος σε μνημειακό περιβάλλον.

Επιπλέον, η ενός λεπτού σιγή που τηρήθηκε στη Βουλή, όσο αναγκαία κι αν είναι ως ελάχιστη πράξη μνήμης, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να εκλαμβάνεται από την κυβέρνηση ως επαρκής ανταπόκριση στις υποχρεώσεις της. Ειδικά μάλιστα, από τη στιγμή που αυτή συνοδεύτηκε και από την ηχηρή απουσία του πρωθυπουργού, Κυριάκου Μητσοτάκη, που λίγο νωρίτερα είχε παρευρεθεί στην ολομέλεια (για

πρώτη φορά το 2026), προκειμένου για την απάντηση επίκαιρης ερωτήσεως της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Η ενός λεπτού σιγή που τηρήθηκε στη Βουλή από τα μέλη της κυβέρνησης, έχει επισκιαστεί στη συνείδησή μας από μια σκανδαλώδη σιγή τριών ολόκληρων ετών: τη σιγή απέναντι στις συγκεκριμένες ευθύνες, τις παραλείψεις, και τις πολιτικές αποφάσεις που οδήγησαν στην τραγωδία των Τεμπών, καθώς και από την αίσθηση συγκάλυψης που αυτή η παρατεταμένη αδράνεια καλλιεργεί. Επιβαρυντικά στο κοινό αίσθημα λειτουργεί επίσης και η επιλεκτική παρουσία/απουσία της πολιτικής ηγεσίας σε θεσμικές στιγμές βαρύνουσας σημασίας. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί η επίσκεψη του κυρίου Κυράνακη στο πρόσφατο μνημόσυνο Συγγενών Θυμάτων των Τεμπών.

Πέραν όμως των όσων αναφέρθηκαν, από τη φωτοαγωγή του κτιρίου της Βουλής ανακύπτουν και κάποια άλλα ζητήματα, όπως αυτά της αισθητικής και τεχνικής αρτιότητας της. Σε αρκετές περιπτώσεις (ιδίως σε τόσο ευαίσθητες στιγμές) μια προβολή χαμηλής γραφιστικής/οπτικής ποιότητας, ή ακαλαίσθητης εκτέλεσης, μπορεί να εκλαμβάνεται ως υποβάθμιση του όποιου θεσμικού μηνύματος και, τελικά, του ίδιου του κτιρίου/μνημείου. Ίσως το βράδυ της 28ης Φλεβάρη 2026, αν δεν υπήρχε διαθέσιμο κάποιο πένθιμο σχήμα, να ήταν καλύτερο να μην υπάρξει καμία φωτοαγωγή του κτιρίου της Βουλής.

Για τους λόγους αυτούς, σας απευθύνω τα εξής ερωτήματα (και παρακαλώ να ενημερωθώ εγγράφως):

1. Υπάρχει θεσπισμένο και δημοσιευμένο πρωτόκολλο για τη χρήση της πρόσοψης (κριτήρια, κατηγορίες δράσεων, προθεσμίες, διαδικασία έγκρισης, αρχές ουδετερότητας);
2. Υπάρχουν κανόνες προτεραιοποίησης σε ημέρες μνήμης/πένθους, είτε: i) με απουσία φωτοαγωγής/λογοτύπων («ημέρα σιωπής»), είτε ii) με διακριτή ζώνη ώρας αποκλειστικά αφιερωμένη στη μνήμη, με λιτό και ουδέτερο συμβολισμό;
3. Έχουν καθοριστεί ελάχιστες τεχνικές/αισθητικές προδιαγραφές (graphic standards) για ό,τι προβάλλεται στην πρόσοψη, με προέλεγχο ώστε η εκτέλεση να είναι αντάξια του κτιρίου και του θεσμού;
4. Ενισχύεται η διαφάνεια με τη δημιουργία δημόσιου αρχείου για όλες τις φωτοαγωγές/προβολές (ημερομηνία, φορέας αιτήματος, αιτιολόγηση, πρόγραμμα ωρών, αρμόδια υπηρεσία);
5. Υπάρχει σαφής πρόβλεψη για επικαλύψεις ημερομηνιών (π.χ. όταν συμπίπτει μια διεθνής ημέρα με επέτειο τραγωδίας): μεταφορά, διπλό πρόγραμμα ή σιωπή, με δημόσια αιτιολόγηση;
6. Υφίσταται πλαίσιο ελέγχου για τυχόν σύγκρουση συμφερόντων (οικονομικών ή/και άλλων) στη διαδικασία επιλογής/έγκρισης;

Πιστεύω ότι ένα τέτοιο πλαίσιο θα προστατεύσει ουσιαστικά το κύρος της Βουλής, θα μειώσει τις εύλογες κοινωνικές αντιδράσεις, και θα διασφαλίσει ότι ο θεσμός εκπέμπει συνέπεια, σεβασμό, και σοβαρότητα, ιδίως σε ημέρες που η κοινωνία πενθεί συλλογικά και απαιτεί Δικαιοσύνη και λογοδοσία.

Με εκτίμηση,

